

TTB 0728
Truyền đạo 9

TRUYỀN ĐẠO 9

Chúng ta kể những người đạo đức là những người làm điều tốt. Và trong Truyền đạo đoạn 9 này chúng ta thấy hành động của họ. Chúng ta thấy một người nói rằng: Tôi sống thật thà, không làm hại ai, chăm chỉ làm việc, lo trả nợ nhà. Đức Chúa Trời sẽ tiếp nhận tôi. Có nhiều người ngày nay đang nghĩ như thế. Người nghĩ như thế vì cố gắng làm việc lành để trở thành người tốt, để đạt được sự cứu rỗi. Người ấy có một triết lý khó khăn cho đời sống và có một chút vui mừng. Buổi tối người ấy có thì giờ vui vẻ với ly rượu, nhưng người ấy đến một kết luận bi quan và phiền muộn.

Chúng ta thấy nhiều lời dạy trong sách Truyền đạo rất là cấp tiến. Chúng trình bày triết lý của con người ở dưới mặt trời. Chúng không có trình bày quan điểm Cơ-đốc-nhân và không tiêu biểu cho quan điểm Đức Chúa Trời. Vì thế họ đi đến kết luận của con người ở dưới mặt trời. Tôi thấy rằng sách Truyền đạo là một sách phiền muộn, và trong đoạn này biểu lộ ra. Sách Truyền đạo giống như con chiên đen giữa bầy chiên. Có người trích ra nhiều phân đoạn của sách này mà nó hình như đối nghịch với các phần khác trong Kinh thánh. Nó diễn tả những ý tưởng đối nghịch với một số phần khác trong Kinh thánh, điều đó giải thích tại sao nhiều người không tin Chúa trích dẫn sách này. Một số tà giáo cũng trích dẫn sách Truyền đạo để hỗ trợ cho lý thuyết và hệ thống của họ.

Cách nào mà sách Truyền đạo được liệt kê vào Kinh thánh? Dĩ nhiên là phải đi trở lại mục tiêu của tác giả. Luận án của ông là gì? Ông muốn bày tỏ điều gì? Ông cố gắng đưa ra nền tảng nào cho Cơ-đốc-nhân? Chúng ta nhớ rằng, Sa-lô-môn nói về một đời sống xa cách Đức Chúa Trời. Sa-lô-môn cố gắng làm cuộc thử nghiệm để thấy cách nào sống vui vẻ mà không có Đức Chúa Trời. Đây là những kết luận mà ông đã có ở “dưới mặt trời.” Đây là cách mà con người của thế gian nhìn vào đời sống. Vì thế không ngạc nhiên khi nhiều người không tin Chúa trích dẫn rất nhiều từ sách Truyền đạo.

Trong sách Truyền đạo là chủ thuyết của con người ở “dưới mặt trời.” Đời sống Cơ-đốc-nhân là ở trong các nơi trên trời, nơi Đức Chúa Trời ngự. Con người ở dưới mặt trời có quan điểm về đời sống khác quan điểm của Đức Chúa Trời ở trên trời. Chúng ta đang nhìn trong hai thế giới khác biệt, hai phương cách đời sống khác biệt. Đời sống ở dưới mặt trời xa cách Đức Chúa Trời. Nó cho chúng ta diễn ảnh tương lai cũng không có Đức Chúa Trời. Đời sống của Cơ-đốc-nhân thì khác biệt với đời sống của thế gian, bởi vì một người được cứu bởi ân điển của Đức Chúa Trời thì bày tỏ ân điển của Ngài.

Vì thế có hai phạm vi khác nhau, các luật lệ và nền tảng không áp dụng cho nhau. Chúng nó tách biệt nhau như mực nước ròng và nước lớn. Đây cũng là sự thật, khi nói chuyện với người không phải là Cơ-đốc-nhân chỉ mất thì giờ.

Cô-lô-se 3:1 Vậy nếu anh em được sống lại với Đấng Christ, hãy tìm các sự ở trên trời, là nơi Đấng Christ ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Người không có Đấng Christ, người ấy sẽ không sống lại với Đấng Christ. Vì thế người ấy

không tìm kiếm những điều ở trên trời. Trước nhất người ấy cần được sanh lại và trở nên con người mới.

Cũng giống sự khác biệt về đời sống của con rùa và con chim. Chúng ta không thể nào dạy con rùa biết bay, và chính nó cũng không thích bay. Cũng như thế, chúng ta không thể nào dạy con chim lặn dưới nước và sống dưới nước như con rùa.

Chúng ta thấy các điều kỹ thuật trong sách Truyền đạo về các thử nghiệm của Sa-lô-môn trong đời sống. Ông đã thử nghiệm mọi sự ở “dưới mặt trời” để tìm kiếm sự thỏa mãn cho linh hồn. Vì thế tất cả mọi điều đề cập trong sách Truyền đạo cần được giải nghĩa trong ánh sáng đó.

Sa-lô-môn cố gắng theo đuổi sự hiểu biết và đến kết luận, Truyền đạo 12:12 *Lại, hỡi con, hãy chịu dạy: người ta chép nhiều sách chẳng cùng; còn học quá thật làm mệt nhọc cho xác thịt.* Sa-lô-môn cũng thử nghiệm về sự khoái lạc và kết cuộc, ông nói: Ta ghét đời sống. Ông cũng thử nghiệm với sự giàu có và đi đến kết luận, Truyền đạo 5:10 *Kẻ tham tiền bạc chẳng hề chán lãc tiền bạc; kẻ ham của cải chẳng hề chán về huê lợi. Điều đó cũng là sự hư không.* Sa-lô-môn cũng cố gắng thử nghiệm về tôn giáo, rồi ông đi đến kết luận rằng nó đem đến cho ông sự ưu phiền, buồn chán. Sa-lô-môn cũng thử nghiệm về đạo đức, để lấy tiếng tốt, nhưng rồi cũng không thỏa lòng. Vì Sa-lô-môn nói rằng, tất cả đều hư không như luồng gió thổi.

Các bạn có thể thấy những điều tương tự như các ca sĩ, các tài tử, họ rất là nổi tiếng và giàu có, nhưng ban đêm phải dùng thuốc ngủ. Bởi vì đời sống trống rỗng, khi không có Đức Chúa Trời, không có Đấng Christ.

Các lời trích dẫn từ sách Truyền đạo thường được dùng để hỗ trợ cho những người theo huynh hướng xã hội. Chỉ có Đấng Christ là câu trả lời duy nhất cho các nan đề của đời sống. Tất cả các con đường khác đều dẫn đến chỗ trống rỗng và thất vọng. Còn ai ở trong Đấng Christ đời sống được dư dật.

Bây giờ xin mời các bạn tìm hiểu trong Truyền đạo 9: 1

1 Đây là các việc khác mà ta đã suy nghĩ và chuyên lòng hiểu rõ ràng: ta thấy người công bình và khôn ngoan, luôn với việc làm của họ, đều ở trong tay Đức Chúa Trời; hoặc sự yêu hay là sự ghét, loài người chẳng biết rõ: thấy đều thuộc về cuộc tương lai.

Ông không có lo lắng về tương lai. Thế giới đời đời là điều mà ông không có suy nghĩ đến, bởi có ông không biết gì về nó.

Truyền đạo 9:2

2 Mọi sự xảy đến cho mọi người như nhau: người công bình hay là kẻ hung ác, người hiền lành, thanh sạch, hay là người không thanh sạch, người dâng của tế lễ hay là người không dâng, người thiện hay là kẻ có tội, kẻ phát thê hay là người sợ lời thề, cả thấy đều đồng hưởng một số phận.

Đối với Sa-lô-môn không có sự khác biệt gì đâu rằng các bạn đi hướng nào. Tất cả đều đến cùng một cách như nhau. Xin nhớ rằng đây không phải là câu trả lời của Đức Chúa Trời. Đây là phương cách mà con người nhìn ở dưới mặt trời, cũng giống Sa-lô-môn nhìn xem đời sống của người xung quanh ông.

Truyền đạo 9:3

3 Tai nạn lớn hơn dưới mặt trời, ấy là mọi người đồng gặp một số phận, lòng loài người đầy dẫy sự hung ác, và sự điên cuồng choán trong lòng họ đương khi sống, rồi họ đi về cùng kẻ chết.

Đời sống con người ở trong sự may rủi lớn và là nạn nhân của hoàn cảnh. Các triết lý của thời nay không nói điều gì mới. Sa-lô-môn đã nói trước những điều này.

Truyền đạo 9:4

4 Một người ở trong hội kẻ sống, còn có sự trông mong; vì con chó sống hơn là sự tử chết.

Nếu các bạn theo một tiền đề: ăn, uống và vui mừng, vì ngày mai sẽ chết. Thì dầu các bạn là người khôn ngoan hay ngu dại cũng không khác biệt nhiều. Thật là tốt, khi được sống hơn là chết, dầu các bạn là người dại mà sống, còn tốt hơn người khôn ngoan mà chết.

Truyền đạo 9:5

5 Kẻ sống biết mình sẽ chết; nhưng kẻ chết chẳng biết chi hết, chẳng được phần thưởng gì hết; vì sự kỷ niệm họ đã bị quên đi.

Đây là nơi ý nghĩ về “giác ngủ của linh hồn” được nêu lên. Tất cả điều này được quan sát bởi con người ở dưới mặt trời. Đây là phương cách nhìn xem, nếu sự chết là cuối cùng thì không có điều gì sau sự chết. Đó là lý do tại sao ông nói rằng, thật là tốt hơn với con chó sống hơn là con sự tử chết.

Đức Chúa Trời nói cho chúng ta những gì xảy ra sau sự chết. Thề xác này được đặt trong lòng đất và đó là cơ thể được ngủ trong lòng đất. Kinh thánh nói rất rõ ràng, linh hồn của con cái Đức Chúa Trời được đi ở với Ngài.

II Cô-rinh-tô 5:6-8 Vậy, chúng ta hằng đầy lòng tin cậy, và biết rằng khi chúng ta đang ở trong thân thể này thì cách xa Chúa vì chúng ta bước đi bởi đức tin, chớ chẳng phải bởi mắt thấy. Vậy tôi nói, chúng ta đầy lòng tin cậy, muốn lià bỏ thân thể này đặng ở cùng Chúa thì hơn.

Linh hồn, con người thật sự đi ở với Chúa. Khi rời khỏi thân thể này thì đi hiện diện với Đấng Christ. Cơ thể của các bạn và tôi đang sống trong đền tạm trên đất, vào một ngày sẽ đến chúng ta sẽ rời khỏi nơi tạm này. Vì thế các bạn thấy rằng quan điểm cho rằng linh hồn ngủ không phải là quan điểm của Cơ-đốc-nhân.

Truyền đạo 9:6

6 Sự yêu, sự ghét, sự ganh gổ của họ thấy đều tiêu mất từ lâu; họ chẳng hề còn có phần nào về mọi điều làm ra dưới mặt trời.

Như tôi đã nói trước đây, Truyền đạo đoạn 9 là một đoạn sâu thẳm. Nó nhìn đời sống, không mục đích, không ý nghĩa. Nếu sự chết đến là kết thúc của mọi việc, thì con người chỉ giống như thú vật. Thuyết tiến hóa có lần nói rằng con người ra từ thú vật, và giờ đây con người ở dưới mặt trời hiện nay giống như thú vật. Sự chết là kết quả cho cả hai. Con người chết như thú vật.

Nhưng có sự khác biệt đối với chúng ta, là người biết rằng chúng ta ra từ bàn tay tạo dựng của Đức Chúa Trời, là Đấng Tạo Hóa và chúng ta sẽ trở về cùng Ngài.

Truyền đạo 9:7- 8

7 Hãy đi ăn bánh cách vui mừng, và uống rượu cách hớn hở; vì Đức Chúa Trời đã nhận các công việc người.

8 Khá hàng mặc áo trắng, chớ thiếu dầu thơm trên đầu người.

Người làm điều tốt, họ nghĩ rằng sự chết kết thúc tất cả mọi điều, cho nên họ cố gắng tìm thì giờ vui vẻ qua việc ăn ngon và uống rượu. Họ cũng lo ăn mặc đẹp. Đây là đời sống không có thay đổi trong thế gian.

Truyền đạo 9:9

9 Trọn các ngày của đời hư không người, mà Đức Chúa Trời ban cho người dưới mặt trời, hãy ở vui vẻ cùng vợ mình yêu dấu; vì đó là phần của người trong đời này, và là điều người được bởi công lao mình làm ở dưới mặt trời.

Ông Sa-lô-môn khuyên hãy vui mừng với hôn nhân. Có nhiều người không phải là Cơ-đốc-nhân vui mừng chung sống với nhau. Nhưng họ có nhiều vấn đề khó khăn trong những ngày đen tối của họ. Nhưng thái độ của họ là “Hãy làm cho nó tốt nhất”

Giờ đây chúng ta đến một câu nữa mà nó được dùng làm nền tảng trong lý thuyết về linh hồn ngủ.

Truyền đạo 9:10

10 Mọi việc tay người làm được, hãy làm hết sức mình; vì dưới âm phủ, là nơi người đi đến, chẳng có việc làm, chẳng có mưu kế, cũng chẳng có tri thức, hay là sự khôn ngoan.

Đây là sự thật, cơ thể trong mộ không thể nào làm được bất cứ điều gì. Các mưu kế không thể thực hiện được điều gì. Sa-lô-môn đang nói về thân thể. Mọi việc tay người làm được, hãy làm hết sức mình. Ông đang nói về đôi tay, chớ không nói về linh hồn. Chính đôi tay bị đặt xuống phần mộ. Nếu các bạn là con cái Đức Chúa Trời, các bạn sẽ đi đến sự hiện diện của Chúa. Nếu các bạn không phải là con cái Đức Chúa Trời, các bạn sẽ đi đến một nơi cho người chết ở, chờ đến ngày được sống lại và chịu sự phán xét trước Tòa An Tráng. Đời sống này không kết thúc, sau khi chết. Sách này không dạy về linh hồn ngủ.

Giờ đây Sa-lô-môn nói về xã hội không đối xử công bằng với nhóm thiểu số.

Truyền đạo 9:11

11 Ta xây lại thấy dưới mặt trời có kẻ lệ làng chẳng được cuộc chạy đua, người mạnh sức chẳng được thắng trận, kẻ khôn ngoan không đăng bánh, kẻ thông sáng chẳng hưởng của cải, và người khôn khéo chẳng được ơn; vì thời thế và cơ hội xảy đến cho mọi người.

Việc nhìn xem của con người ở dưới mặt trời dẫn đến niềm tin rằng đời sống là vấn đề may mắn, cơ hội. Nó không có gì hết, chỉ giống như việc mua số. Nếu các bạn được sanh ra là người da đen, các bạn sẽ có vấn đề. Nếu các bạn được sanh ra là người da trắng, các bạn sẽ có vấn đề. Nếu các bạn được

sanh ra là người da vàng, các bạn sẽ có vấn đề. Tất cả điều là cơ hội, không có điều gì các bạn có thể làm. Đó là ý nghĩ ở đây.

Truyền đạo 9:12

12 Lại, loài người chẳng hiểu biết thời thế của mình: như cá mắc lưới, chim phải bẫy dò thế nào, thì loài người cũng bị ván vương trong thời tai họa xảy đến thành linh thế ấy.

Nếu thời gian và cơ hội điều khiển cuộc đời, thì các bạn sẽ thất vọng như cá mắc lưới. Đây là quan điểm kinh sợ, nó tệ hơn thuyết định mệnh.

Truyền đạo 9:14- 15

14 Có thành nhỏ kia được một ít dân sự, một vua cường thịnh đến vây hãm nó, đắp những lũy cao lớn cùng nó.

15 Vả, trong thành ấy có một người nghèo mà khôn, dùng sự khôn ngoan mình giải cứu thành ấy; song về sau không ai nhớ đến người nghèo đó.

Sa-lô-môn nêu lên một ẩn dụ nhỏ. Người đến và giải cứu thành là ai? Tên người ấy là Khôn Ngoan. Khôn Ngoan là một tên khác của Đấng Christ. Ngài đến với thế gian như là một người nghèo. *Đức Chúa Jêsus nói rằng: Con cáo có hang, chim trời có ổ; song Con người không có chỗ mà gối đầu.* (Ma-thi-ơ 8:20)

Truyền đạo 9:16- 17

16 Ta bèn nói rằng: Sự khôn ngoan hơn sức mạnh; nhưng mà sự khôn ngoan của người nghèo bị khinh dể, và lời nói của người không ai nghe.

17 Lời của người khôn ngoan được nghe tại nơi êm lặng còn hơn tiếng kêu la của kẻ cai trị trong đám đại dột.

Cuối cùng tiếng của Chúa Giê-xu sẽ thắng. Khi Ngài đến, tiếng của Ngài như tiếng của thiên sứ, như tiếng loa. Hiện nay tiếng của Ngài nhỏ nhẹ, nhưng khi Chúa trở lại lần thứ hai, tiếng của Ngài sẽ thắng cả thế gian.

Truyền đạo 9:18

18 Sự khôn ngoan hơn đồ binh khí; nhưng chỉ một người có tội phá hủy được nhiều sự lành.

Đây là kết luận của Sa-lô-môn về tất cả những điều ông nói trong đoạn này. Sự khôn ngoan hơn đồ binh khí. Đấng Christ còn tốt hơn năng lực nguyên tử.

Nhưng chỉ một người có tội phá hủy được nhiều sự lành. Có một năng lực mạnh mẽ được sử dụng bởi đời sống của một cá nhân. Năng lực đó mạnh mẽ hơn nữa khi nó dùng vào chiều hướng sai. Lịch sử đã chỉ ra điều này.

A-đam phạm tội và tội lỗi của ông ảnh hưởng cả nhân loại. A-can phạm tội đưa đến sự bại trận của dân Y-sơ-ra-ên, vì thế họ phải giải quyết tội lỗi của A-can trước khi đạt được chiến thắng. Tội lỗi của Rô-bô-am làm cho nước Y-sơ-ra-ên bị chia làm hai. Tội lỗi của A-na-ria và Sa-phi-ra làm cho hội thánh đầu tiên không còn được mạnh mẽ như lúc trước đó.

Các bạn và tôi có một ảnh hưởng, dầu rằng ảnh hưởng tốt hay xấu. Dầu các bạn là ai, hay các bạn làm nghề gì cũng có một ảnh hưởng. Rô-ma 14:7- 8 *Vả, chẳng có người nào trong chúng ta vì chính mình mà sống, cũng chẳng có*

người nào trong chúng ta vì chính mình mà chết; vì nếu chúng ta sống, là sống cho Chúa, và nếu chúng ta chết, là chết cho Chúa. Vậy nên chúng ta hoặc sống hoặc chết, đều thuộc về Chúa cả.

Mỗi con cái Đức Chúa Trời là một người giảng, dầu các bạn có muốn điều đó hay không.

Tôi nói một lời tương tự như vậy cho một người uống rượu, sống với bà mẹ gần nhà thờ. Bà mẹ rất đau lòng về đứa con trai của bà, bà nhờ tôi nói với con bà để dẫn nó trở về với Đấng Christ. Có một hôm tôi đến nhà và gặp anh ta. Tôi nói với anh ta, mẹ của anh rất đau lòng vì đời sống của anh đi xuống, không làm điều gì tốt trong cuộc sống. Anh ta ngồi yên không đáp gì, chỉ lắng nghe lời tôi nói. Sau đó tôi hỏi thêm, anh có biết anh là người giảng không? Khi nghe thế, đột nhiên anh ta đứng lên, đi sấn tới tôi và nói: Ông muốn gọi tôi là người say rượu hay bất cứ thứ gì cũng được, nhưng xin đừng gọi tôi là người giảng, bởi vì tôi không có làm điều đó.

Thưa các bạn, tất cả chúng ta là người giảng, các bạn đang giảng cho những người ở xung quanh các bạn bằng chính đời sống của các bạn.

Tôi tin rằng người làm điều tốt là người lên mình về đời sống tách biệt với Đức Chúa Trời, người ấy làm nhiều sự tổn hại. Người ấy đang đứng chặn đường người khác đến với Đức Chúa Trời, bởi vì sứ điệp của người ấy là: sống như tôi, sống không có Đức Chúa Trời.

Các bạn là người giảng, dầu các bạn là ai. Có thể chỉ là một vòng nhỏ, nhưng các bạn cũng ảnh hưởng đến một vài người. Các bạn là người giảng trong nhà của mình. Điều này nhắc tôi nhớ đến câu chuyện về người cha giấu chai rượu trong thùng đựng bắp. Mỗi khi ăn sáng ông lấy rượu ra uống một mình. Nhưng có một buổi sáng nọ, có đứa con trai của ông đi theo. Người cha hỏi, con đi đâu? Đứa con trả lời: con đi theo cha. Sau đó người cha bảo đứa con, hãy trở vô nhà. Khi người cha nghe đứa con nói nó muốn đi theo cha, ông lấy chai rượu đập bỏ, bởi vì không muốn để con ông uống rượu như mình.

Các bạn có nghĩ rằng có người nào đó đang đi theo dấu chân của các bạn không? Các bạn hiện đang đi về hướng nào? Các bạn có thể ảnh hưởng ở phạm vi rộng lớn hơn, các bạn có thể ảnh hưởng với người láng giềng, người trong cộng đồng, trong thành phố.

Các bạn có thể ảnh hưởng trong hội thánh, trong lớp trường chúa nhật. Có một số người đang nhìn xem các bạn có đang làm công việc của Đức Chúa Trời hay không. Đời sống các bạn dẫn người khác đến với Chúa hay đang ngăn cản người khác.

Các bạn nhớ trong ngày lễ Ngũ Tuần, Phi-e-rơ giảng bài giảng lớn lao, có nhiều người trở lại tiếp nhận Chúa Giê-xu. Bảy giờ Anh-rê đứng cạnh bên và nói rằng: Đây là anh tôi, tôi dẫn đưa anh trở lại cùng Đấng Christ. Đó là ảnh hưởng của Anh-rê.

Ngày nay các bạn đang đi về thiên đàng hay đi xuống địa ngục? Nếu các bạn muốn đi xuống địa ngục, đó là sự lựa chọn của các bạn. Nhưng tôi xin các bạn đừng có dẫn người khác đi theo. Nếu các bạn dẫn người khác cùng đi xuống địa ngục thì đó là một điều rất tệ.

Nhưng chỉ một người có tội phá hủy được nhiều sự lành. Xin các bạn hãy suy nghĩ đến điều này.